

PUWA (1) *sb f*

sg [A puwę.] \diamond I puwą.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Bat skręcony ze sznurków lub rzemyków: Nie pomogą nic stroie/ ani te kleynoty/ Ieśliże się obroćisz
piekielnymi wroty Ná on świat/ kędy Cháron bláde dułze woži/ A Pluton im ogniłtą puwą frogo
groži. ZbylPrzyg A3; [Tych czáfow zás łpokoyna Cęres mnie ziednáł/ Ku łwey práce [...]. Aby
oftrym lemiefzem rodną ziemię kráiał/ Nofząc puwę w łwych ręku gnuśnym wołom łáiał. ZbylPRozm
Bv].*

LWil